

Acta del Ple

Identificació de la sessió

Sessió: Ple extraordinari 4/2025 Setmana Medieval

Ens: Ajuntament de Montblanc

Òrgan: Ple

Caràcter: Extraordinària

President/a: Oriol Pallissó Balanyà

Secretari/ària: Albert Estébanez López

Dia: 27 d'abril de 2025

Hora d'inici: 12:00

Hora de finalització: 12:50

Lloc: Església de Sant Miquel

Assistents:

Sr. Josep Andreu Domingo (CM)
Sra. Raquel Huguet Masdeu (JUNTSXMTB-ARAPL)
Sr. Juan Manuel Cabello Camacho (PSC-CP)
Sr. Marià Gomis Donat (CM)
Sr. Santi Porta Fernández (CM)
Sra. Judit Pere Cantó (EM-AM)
Sra. Núria Besora Roig (CM)
Sr. Jose Ardila i Ardila (EM-AM)
Sr. Ramon de Domingo Iborra (DP-FIC)
Sr. Marc Vinya Miralles (JUNTSXMTB-ARAPL)
Sr. Gerard Ferré Grau (JUNTSXMTB-ARAPL)
Sra. Anna Lafebre Roig (CM)
Sr. Ignasi Tous Giménez

ACORDS

Honors i distincions

1. CONCESSIÓ DEL TÍTOL DE FILLA PREDILECTA DE MONTBLANC A LLA SRA. MONTSERRAT FARRIOL MOIX

El Sr. Alcalde dona la paraula als diferents grups municipals.

El Sr. Cabello dona la benvinguda a tots el presents i especialment a la Montserrat. Agraeix la seva implicació a la vida de Montblanc. Vol destacar la seva implicació a les associacions i a l' Ajuntament com a regidora. Li dona les gràcies de part de tots.

El Sr. Andreu dona la benvinguda als presents, a la Montserrat i familia. Diu que de tots els que estan és ell, per edat, qui coneix més de primera mà la seva tasca durant molt de temps. Recorda la seva participació en diferents associacions, Fa anys que s'ha demanat que

acceptés aquest homenatge i celebra que per fi, l'hagi acceptat, tot i que prefereixi passar desapercebuda. Vol agrair tota la feina realitzada durant aquest temps i agraeix que hagi acceptat celebrar aquest acte.

El Sr. De Domingo dona la benvinguda a tots els presents. Diu que es coneixen des de sempre doncs l'ha vist nèixer i han treballat junts. Diu que no es pot afegir res més del que s'ha dit. Només vol felicitar-la i donar-li les gràcies.

La Sra Huguet pren la paraula i fa lectura del següent text que es transcriu de manera literal:

"En el Ple Medieval d'avui es proposa concedir el títol de Filla predilecta a la Montserrat Farriol Moix que ha dedicat tota la seva vida a Montblanc i a la seva gent.

La trajectòria de la Montserrat és una història de servei, de compromís, de constància i d'amor als altres. Des de la seva infància marcada per les dificultats d'una època dura, fins a la seva maduresa ha esdevingut un referent per a diferents generacions de montblanquines i montblanquins, la Montserrat ha estat una dona valenta, activa i generosa.

Va ser infermera, cuidadora, treballadora familiar, voluntària, catequista, actriu, excursionista, regidora ... i això fa que la seva empremta sigui visible a les escoles, a la parròquia, a les entitats culturals, a la residència d'avis i fins i tot en l'esperit de solidaritat que ha sabut transmetre a molts de nosaltres.

Avui no només l'honorem pel què ha fet, sinó per com ho ha fet: amb humilitat, amb passió i amb un amor sincer per Montblanc i la seva gent i per demostrar-nos que la grandesa sovint parla en veu baixa però actua amb un cor immens. Perquè com molt bé ella diu per canviar les coses ens hi hem d'implicar.

Montserrat, moltes gràcies per ser exemple, guia i llum per a tots nosaltres. Que aquest títol de Filla Predilecta t'arribi com una mostra del profund agraïment d'un poble que t'estima i et respecta.

"

La Sra Pere pren la paraula i fa lectura del següent text que es transcriu de manera literal:

"Bon dia a tothom,

Avui ens apleguem aquí per reconèixer la trajectòria d'una dona extraordinària: **Montserrat Farriol Moix**. Una dona que, amb pas ferm i cor generós, ha deixat una empremta inesborrable a la vida social, cultural i humana de Montblanc.

Parlar de l'empoderament de la dona no és només parlar de drets o d'igualtat. És parlar de coratge, de compromís i de constància. I si hi ha algú que ha fet de tot això una forma de vida, aquesta és la Montserrat. Nascuda en temps de guerra, va créixer en un món que no li era fàcil. Però no es va conformar. Va lluitar per formar-se, per treballar, per servir els altres i per participar activament en la vida del nostre poble.

La Montserrat representa totes aquelles dones que, en silenci o en veu alta, han construït els fonaments de les nostres comunitats. Dones que han sabut transformar les dificultats en empenta, i les injustícies en acció.

La seva vida és testimoni de com una dona pot ser alhora treballadora, cuidadora, activista, educadora, política, voluntària, amiga i referent. És l'exemple viu que l'empoderament no s'imposa, sinó que es guanya, dia rere dia, amb l'esforç, la passió i la convicció de fer un món millor.

Va saber fer créixer el teixit social del nostre poble, va trencar barreres i va obrir camins per a moltes altres dones. Va ser pionera en moltes coses: des de fundar entitats, fins a impulsar el moviment escolta femení, passant per la defensa de la llengua, la cultura i la solidaritat.

El seu llegat no és només el que ha fet, sinó **com ho ha fet**: amb humilitat, generositat i un profund sentit de comunitat.

La Montserrat és una mirada càlida, unes mans disposades i un cor que mai ha descansat mentre hi hagi hagut algú a qui ajudar, una causa per defensar, o una tradició per salvar.

Per tot això, avui no només l'homenatgem, sinó que la **reivindiquem com a model**, com a referent de lluita i esperança, com a símbol d'allò que les dones poden i han de ser en el centre de la vida pública i privada.

Gràcies Montserrat, per estimar el nostre poble, la seva gent, i dedicar-hi tot el que ets. I per ensenyar-nos que les dones no només poden transformar el món, sinó que n'hi ha que ja ho han fet i ho continuarem fent.

Per acabar, moltíssimes gràcies per ser llavor, guia, ànima, exemple i força per a totes nosaltres.”

El Sr. Alcalde diu que hi ha moments a la vida que , com avui, que són per tu Montserrat, per l' amor que tothom et té. Sap que rep aquest reconeixement més per nosaltres i per Montblanc que per ella mateixa.

Sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

La Sra. Montserrat Farriol diu: Agraeixo el reconeixement, però és gràcies a un poble que va i ha respost molt bé a tot allò que es proposava a fer.

Diu que mai ha estat sola per fer el que calia fer. Ha treballat pel bé del poble i vol agrair a totes aquelles persones que han ajudat i acompanyat en aquestes tasques, per tant, és un reconeixement per tots.

Vol reconèixer i agrair la tasca que ha fet la gent al capdavant de la Setmana Medieval de Montblanc, per fer-la com és ara.

Diu que vol fer especial esment del grup escolta femaní, però vol remarcar que ha estat una feina compartida.

Agraiex el reconeixement.

Vots a favor: Grup Municipal Esquerra Montblanc: 3 (Il.Im. Sr. Oriol Pallissó Balanyà, Sr. Jose Ardila i Ardila i Sra. Judit Pere Cantó).

Grup Municipal Junts per Montblanc: 3 (Sr. Marc Vinya Miralles, Sra. Raquel Huguet Masdeu i Sr. Gerard Ferré Grau).

Grup Municipal Montblanc Progressa: 5 (Sr. Josep Andreu Domingo, Sr. Marià Gomis Donat, Sra. Anna Lafebre Roig, Sra. Núria Besora Roig i Sr. Santi Porta Fernández).

Grup Municipal Partit dels Socialistes de Catalunya: 1 (Sr. Juan Manuel Cabello Camacho).

Vots en contra: 0

Abstencions: 0

Fets

Vista la proposta de l'Ajuntament de Montblanc de concessió del títol de filla predilecta de Montblanc a la Sra. Montserrat Farriol Moix.

Vist l'Informe de la Directora de l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà de data 11 d'abril de 2025 que es transcriu literalment a continuació:

“INFORME PER A L'AJUNTAMENT DE MONTBLANC PER A LA CONCESSIÓ DEL TÍTOL DE FILLA PREDILECTA A MONTSERRAT FARRIOL MOIX

Montserrat Farriol Moix va néixer a Montblanc el 27 d'abril de 1938, filla de Maties Farriol Foguet i Trinitat Moix Comas. El seu pare, feia de pagès i va combinar aquesta tasca amb feines com la de cambrer a Cal Marcelino i jornaler a la Fàbrica de Goma. La seva mare, a més de les tasques domèstiques, també treballava com a netejadora a les escoles de les monges i a les oficines de correus.

El Maties i la Trinitat, abans de tenir a la Montserrat, primer foren pares del Salvador, que morí als vuit mesos de vida i poc després del Ramon, nascut l'any 1932.

L'any del seu naixement, en plena Guerra Civil, la família es trobava refugiada a la Vall, però la seva mare va haver de traslladar-se a Montblanc per parir, ja que les llevadores no assistien als masos. En aquell moment, l'hospital estava situat a la Plebania. El naixement de la Montserrat va coincidir amb la trista situació que, pocs dies després, el seu pare va ser cridat a files i va haver de marxar al front de Maçanet de Cabrenys. Va ser empresonat i traslladat a Barcelona, però poc temps després, gràcies a un aval, va ser alliberat i va poder tornar a Montblanc.

El primer any d'infància de la Montserrat es va desenvolupar al Molí de la Vall, un lloc on vivien més de 100 persones. Quan va acabar la guerra, la família va tornar a Montblanc, a la casa pairal, a Cal Colitxo, situada al carrer Escultor Belart, número 48, on es va retrobar amb el seu pare després de ser alliberat. Més tard, quan el seu pare es va posar malalt, la família es va traslladar a un pis més confortable al Raval de Santa Anna.

Dels seus records d'infantesa, la Montserrat destaca especialment les tradicions familiars, com el pessebre que feien cada any a l'entrada de Cal Colitxo, i les sortides amb el seu pare i les seves amigues, Maria Sanahuja i Mari Casanovas, per a recollir molsa. També recorda les vivències de la Setmana Santa, ja que el seu pare era membre de la Congregació de la Sang i, després de la guerra, va ser actiu en la recuperació d'aquesta tradició i de totes les que s'havien perdut arran de la Guerra, inclosa la del teatre. Una afició que va heretar del seu pare. En aquest sentit, recorda que jugava a fer teatre amb les seves amigues sobre un cub de la casa pairal que feien servir com a escenari.

Passaven els anys, i amb les dificultats pròpies de l'època, la Montserrat va cursar els estudis primaris al Col·legi de les Monges.

L'any 1954, amb setze anys, va començar a treballar de dependent a cal Massip (Cal Saboner), però la seva gran il·lusió sempre fou exercir d'infermera, així que va començar a estudiar per correspondència. A poc a poc, va aconseguir diversos llocs de treball relacionats amb la sanitat, com a la Clínica Montserrat amb el Dr. Sánchez Cid i a la clínica que el Dr. tenia a Reus. Posteriorment, va combinar dues feines: a les tardes treballava a la consulta del Dr. Rull, posant injeccions, i al matí treballava a la farmàcia de la Sra. Maria Sánchez a la Riba. Quan va arribar el Puntetxtil, la Montserrat va entrar a treballar com a teixidora i després a la secció d'expedicions, fins que la fàbrica va tancar, deixant-la a l'atur quan tenia 45 anys. Tot i

l'experiència laboral acumulada, la manca d'estudis reglats i l'edat li dificultaren trobar feina. Aleshores, va lluitar per la creació de l'escola d'adults a Montblanc, on va obtenir el graduat escolar, i més tard, amb l'ajuda de Càritas, va obtenir la titulació de Treballadora Familiar. Amb aquesta titulació, va començar a treballar a la Residència d'avis de Montblanc fins a la seva jubilació. També va fer de cuidadora dels fills de la Joana Roca, els Griso, amb qui va establir una relació gairebé familiar.

L'altruisme i les inquietuds de Montserrat es reflecteixen en la seva vida associativa. Ha format part de diverses associacions que li han permès dedicar-se als altres sense esperar res a canvi. Tanmateix, va començar a participar en associacions culturals i religioses sota el paraigua del Centre Parroquial i Acció Catòlica, on va créixer amb el jovent de l'època. Al Centre, a més de gaudir de cinema, sardanes i teatre, va interpretar diversos personatges a la representació dels Pastorets com la Llúcia o la Marta. Va formar part del GAT (Grup Artístic Teatral), on va aprendre a fer teatre i va iniciar-se en l'aprenentatge del català, ja que no va tenir l'oportunitat d'estudiar-lo en la seva infància.

La Montserrat també destaca per ser una de les fundadores del Centre Excursionista de Montblanc, juntament amb altres membres com el seu germà Ramon, el Carles Masdeu i el Sebastià de Cal Suís, sota l'emparedat del Club Excursionista Collserola. Ha sigut una gran defensora de l'entorn natural de Montblanc i la comarca. Actualment, continua sent membre del Centre.

A més de la seva tasca en diverses associacions, va ser membre actiu de l'esbart dansaire, del Grup Sardanista del Museu-Arxiu i va impulsar el moviment escolta a Montblanc, juntament amb Mn. Albert Palacín. Va ser pionera en la inclusió de la dona a l'agrupació escolta montblanquina, que va començar amb 23 noies i va arribar a més de 60 membres. També va impulsar les colònies a Gessa i va participar activament en la Marxa de la Llibertat a Montblanc.

La seva tasca com a catequista la duugué a terme en una època en que la majoria de nens i nenes del poble hi assistien. Va contribuir en la modernització de la catequesis, la van reconvertir fent una doctrina on s'explicaven i es posaven en pràctica els valors cristians més nobles d'una manera natural i pràctica. Recorda les entranyables misses d'infants que organitzaven a l'entrada de la Plebania, on les catequistes M. Serra Cortès i l'Elena Guasch tocaven la guitarra i feien les misses més amenes als infants. Sent catequista també participar en les colònies a Gessa, un altre record inoblidable per a molts.

També va ser part activa en el voluntariat de les colònies del Tilmarr, organitzant sortides, entre les quals destaca la de les Olimpíades de Barcelona de 1992. Experiència que encara porta dins a l'ànima.

Des de Càritas i amb la complicitat dels veïns, va impulsar el menjador social al c/ Pla de Baix i la botiga de roba a c/Major, ajudant els veïns més necessitats de Montblanc, amb la col·laboració dels joves voluntaris de la parròquia.

Per altra banda, també cal destacar la seva participació amb la Coral Flor de Lis, la qual va iniciar quan va finalitzar l'activitat coral de la parròquia, i on ha cantat fins que la salut li ha permès.

La seva vinculació amb la Setmana Medieval comença l'any 1981, quan els escoltes van representar les Corts Catalanes dins de les Festes Populars de Cultura Pompeu Fabra. Aquesta activitat va ser una de les llavors que va gestar l'actual Setmana Medieval. Posteriorment, la Montserrat va col·laborar amb la festa. Va participar en molts actes, sent la primera Veguera de la història.

A banda de la seva tasca en el teixit associatiu de Montblanc, també cal posar èmfasi en la seva inclusió a l'activitat política. Va formar part de l'Ajuntament de Montblanc, amb el partit "Acord per Montblanc" on va treballar per impulsar diversos projectes socials. Sent regidora, també va coordinar les colònies amb infants saharauis l'any 1997, donant una oportunitat a aquests nens i nenes a evadir-se temporalment de la seva realitat.

L'any 2010 va intervenir en l'acte d'homenatge als represaliats del franquisme, organitzat pel Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya i per l'Ajuntament de Montblanc. Un acte que tingué lloc a l'antic Hospital de Santa Magdalena. Intervingué com a filla d'una persona represaliada pel franquisme i va parlar en nom dels homenatjats que van lluitar per la democràcia i van patir privació de llibertat.

L'any 2013, el consistori li feu el primer reconeixement públic, sent designada la pregonera de la Festa Major de Montblanc, proposta que acceptà de bon grat i l'omplí d'orgull.

Els darrers anys, per motius de salut, ha deixat la seva col·laboració activa a la vida associativa montblanquina, tot i que encara continua sent sòcia de nombroses associacions.

A conseqüència d'aquesta inesgotable activitat en el teixit associatiu montblanquí, ha generat i col·leccionat abundant documentació. Una vegada més, el seu altruisme i generositat es veuen reflectits en la seva decisió de dipositar el seu fons personal a l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà, sota el nom "Fons Germans Farriol Moix", amb la voluntat de compartir la història del segle XX de Montblanc amb tots aquells interessats a conèixer-la. Des de l'Arxiu agraïm enormement el seu gest.

Per concloure, és innegable que Montserrat Farriol Moix ha estat una figura fonamental per a Montblanc, impulsant projectes, fent-los créixer i deixant-los evolucionar sota el suport d'altres montblanquins. Ha predicat amb l'exemple, ja que com bé recorda, per canviar les coses que creus correctes i justes s'ha de participar activament en la societat.

Montse Gomà Cortès
Directora de l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà
Montblanc, abril de 2025”

Fonaments de dret

Vistos els article 37 i següents del Reglament de Protocol, Honors i Distincions de l'Ajuntament de Montblanc aprovat definitivament en data 22 de desembre de 2022

Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals

Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local

Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

En conseqüència, S'ACORDA:

Únic.- Concedir el títol de filla predilecta de Montblanc a la Sra. Montserrat Farriol Moix.

Règim de recursos:

Si es vol impugnar la present resolució, que posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació

Secretari acctal.

Alcalde

Albert Estébanez López

Oriol Pallissó Balanyà